

محبت، عامل رشد فکری و بدنی کودک است

از سایر محبت به کودکان عارفان شوید

بچه‌های بیمار که از گرمی محبت بر خوردار می‌شوند، زودتر از بچه‌های دیگر بهبودی حاصل می‌کنند.

در این بیمارستان، پرستاران ناگزیر بودند هر روز چندین بار کودکان بیمار را مورد محبت و نوازش قرار دهند.

ترجمه: ایران مقدم

محبت را می‌توان موجب رشد و زندگی هر موجود زنده‌ای بشمار آورد و تنها با محبت است که انسانها رشد میکنند و زنده‌تر و شاداب‌تر و فعال‌تر میشوند.

روانشناسان و جامعه‌شناسان، همه برای این عقیده استوارند که عشق باعث شکفتگی استعدادها و حتی رشد کودک میشود و بهمین منظور است که در یکی از شماره‌های اخیر مجله «ریدرز دایجست» چاپ انگلیس، مقاله‌ای چاپ شده بود درباره اینکه چگونه

بچه‌ای که مورد محبت واقع میشود، زودتر رشد کرده و بهتر استعدادهایش شکفته‌تر میگردد.

در حدود نیم قرن پیش، پروفسور «فتیرز تالبوت» هنگامیکه از یکی از کلینیک‌های کودکان در شهر «دوسلدرف» آلمان دیدن میکرد، مشاهده نمود یک زن چاق و مسن دارد با یک بچه اخمو و گریان با گرمی صحبت میکند. وقتی که اوعلت را از اولیاء بیمارستان

سوال کرد ، بوی گفتند این «آنا»ی مهربان است . ما هروقت از اداره و نگهداری کودک ، بد اخلاق عصبانی خسته می شویم دست بداندن «آنا»ی مهربان می شویم . «آنا» با مهربانی های خاص خودش ، کودک بد اخلاق و عصبانی را رام میکند .

با توجه به اینکه در نیم قرن پیش بیمارستانهای کودکان مانند امروز زیاد مجهز نبودند و تعلیم و تربیت و روانشناسی کودک زیاد مورد توجه نبود ، و اکثر کودکان بیمار در بیمارستان ها می مردند ، کم کم پزشکان باین نکته پی بردند که مرگ کودکان در بیمارستانها ، تنها دلیلش عدم رسیدگی پزشکی و امکانات نظیر آن نیست ، بلکه عدم وجود محبت مادری ، کودکان را بمرگ نزدیک تر میکند و این سردی محیط و عدم گرمی و محبت کافی دیدن بچه ها است که امید زنده ماندن را در بچه ها میکشد .

در اوایل قرن بیستم ، یک پزشک امریکائی بنام «برنهان» در بیمارستانی که در شهر شیکاگو داشت ، این روش را بکار می برد که هر پرستاری در روز باید چندین بار کودکان بیمار را مورد محبت و نوازش قرار داده و علاقه آنان را بخود جلب کند . در حقیقت با این روش این پزشک پیشقدم میخواست که بچه ها در بیمارستان هم محبت مادری را که سخت بان نیازمند بودند ، حس کنند . پس از مدتی مشاهده شد که کودکان بیمار زودتر بهبود یافته و حتی پیش از موعد پیش بینی شده بیمارستان را ترک میکنند .

مطالعه عشق و نقش آن در زندگی ، اسری است که اکثر دانشمندان دنبال آن رفته اند . با وجود این مطالعه ، بیماریهای روانی میلیون ها تن از مردم در سراسر جهان که تنها ناشی از عدم دید و درک محبت

مکتب سام

کافی است ، چیزی است که هنوز وجود دارد و متأسفانه باید گفت که علت همه اینها ، عواملی نیست جز اینکه بگوئیم که این عده در کودکی محبت کافی و سیراب شدنی از والدین خود دریافت نکرده اند . تحقیق و بررسی در زندگی افرادی که به بیماریهای روحی و روانی دچار شده اند ، دانشمندان روانشناسان را بیش از پیش بلزوم وجود محبت در زندگی کودکان توجه داده است . علم پزشکی و روانشناسی امروزه ثابت کرده است که محبت حتی برای کودکان نوزاد از عوامل اولیه رشد و بزرگ شدن بشمار می رود . تا کودکی مورد محبت و نوازش قرار نگیرد ، سلامتی و رشد عقلی اش از توازن صحیحی برخوردار نخواهد شد . در واقع محبت قسمتی از غذای روزانه طفل بشمار می رود و در غیر اینصورت هر چقدر بیک کودک غذا و استراحت حساب شده داده شود ، باز او نخواهد توانست از تندرستی و

این دوگروه بچه بچشم میخورد ، وجود محبت بود که یک گروه از بچه ها فاقد آن بودند . نتیجه ای که دکتر «اسپتیز» پس از مدت ها از تحقیق بدست آورد ، این بود : کودکانی که از محبت کافی برخوردار بودند ، از نظر رشد فکری ، عقلی و درس خوانی و رشد بدنی از کودکانی که از محبت محروم بودند ، جلو افتادند .

پزشکان دیگری هم در این رشته مطالعه کرده اند که از میان آنها میتوان از دکتر «رالف فراید» و دکتر «ام . مایر» نام برد که در تحقیقات خود آنها به نتیجه ای که دکتر «فریتز» رسیده ، دست یافته اند .

این پزشکان نظر داده اند که هر انسانی در بزرگسالی دنیا را از چشم دوران کودکی خود طوری می بیند که مادر یا پرستارش میدیده است . طفل اگر در کودکی مادری مهربان و مردم دوست داشته باشد ، بدون شک او هم همه را دوست خواهد داشت و در غیر اینصورت ، مانند مادر خود از عاطفه و علاقه لازم نسبت به مردم برخوردار نخواهد بود . همه پزشکان و روانشناسان گفته اند که همه تبهکاران و جنایتکاران اگر ریشه و علت کارهایشان بررسی شود ، بدون شک نتیجه گرفته خواهد شد که در طلب و جستجوی محبت بوده اند و یک نکته ای که این روانشناسان برجسته بان اشاره کرده اند ، این است که اگر ما با کودکانی متجاوز و زورگو روبرو شویم ، نباید با آنها ما هم با روش متجاوز کارانه و زورگویانه رفتار کنیم ، زیرا تجربه نشان داده که محبت و نرمش در برابر چنین بچه ها ، همیشه نتایج خوب و سازنده ای ارسفان داشته است . از این گفته ها باید نتیجه گرفت که عشق همیشه سازنده و مؤثر است و عشق برای کسی که آنرا نثار میکند و کسی

عادل جسمانی و روانی کافی برخوردار شود .
یک ضرب المثل لاتین میگوید «چون خدا نمیتوانست همه جا باشد ، مادران را خلق کرد .» مادر موجودی است که بفرزندانش محبت خدائی و بی شائبه ابراز میکند ، و در حقیقت هرکس بکودکی لطف و محبت بی شائبه ابراز کند ، در حکم مادر او محسوب میشود . دکتر «رنه اسپتیز» از پزشکان معروف نیویورکی ، در یکی از کلینیک های خود روش جالبی برای شناسائی تأثیر محبت در رشد و شکفتگی استعداد های بچه ها بکاربرد ، بدین ترتیب که رفتار دوگروه از بچه ها را با شرایط زندگی مادی و اجتماعی مساوی ، تحت بررسی قرار داد . تنها اختلافی که در زندگی

که آنرا پذیرا میشود ، پیوسته هاله‌ای از
رؤیای باشکوه و سازنده زندگی را به ارسغان می‌آورد.
عشق را همیشه کسی به ارسغان میدهد
که لذت و شکوه آنرا درک کرده باشد
و هر کودکی که در دوران خردسالی با عشق

و محبت بزرگ بشود ، بدون شک از یک
انضباط و اعتماد و دقت کافی برخوردار خواهد
شد و زندگی را دوست داشته و به دیگران
نیز اجازه بهره‌برداری از این سوهبت بزرگ را
خواهد داد .

